

ЧИННИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах підприємства мають різні потенціали, можливості розвитку, їхня діяльність супроводжується ризиком та невизначеністю у зв'язку з економічною ситуацією, яка постійно змінюється. Навіть в умовах економічної стабільності питання стійкості і розвитку підприємства є найбільш важливими, рішення щодо врегулювання цих питань прямо пов'язане з плануванням діяльності підприємства та обґрунтуванням обраної стратегії. В той самий час виробничі одиниці володіють практично повною економічною самостійністю, тобто визначають свою виробничо-господарську політику, формують портфель замовлень, організовують виробництво і збут продукції, а також несуть повну відповідальність за результати своєї діяльності. Безумовно, на діяльність підприємства та перспективи розвитку впливають внутрішні і зовнішні фактори, при чому цей вплив може бути як позитивним, так і негативним. Все вищезазначене формує основу розвитку підприємства і обумовлює необхідність вивчення можливості стійкого зростання його діяльності [3]. Сталий розвиток є основою стабільного функціонування та поліпшення діяльності будь-якого господарюючого суб'єкта. Зараз проблема забезпечення сталого розвитку набуває особливої актуальності, це пов'язано з ситуацією, що склалася під впливом загальносвітової економічної кризи, а також низки чинників, що сформувалися в країні.

В цьому сенсі дослідження сутності поняття сталого розвитку підприємства та факторів, що обумовлюють цей розвиток в умовах сучасної економічної ситуації, є важливим та актуальним. Проблеми забезпечення сталого розвитку підприємств досліджуються в роботах багатьох сучасних економістів, таких як Т. В. Сухоруков, А. Д. Шеремет, Й. Шумпетер, О. В. Зеткин, В. А. Медведєв, Ю. П. Анісімов, А. А. Абалугін, І. П. Богомолова. Також цій темі приділяли увагу такі вчені, як М. Портер, В. А. Лосєв, В. М. Баутін, М. В. Беллендир, В. Г. Артеменко та інші.

Сталий розвиток - процес змін, в якому експлуатація ресурсів, напрямки інвестицій, орієнтація науково-технічного розвитку та інституційні зміни погоджені один з одним, спрямовані на зміцнення нинішнього та майбутнього потенціалу підприємства.

Поступове просування по шляху розвитку передбачає забезпечення у тривалому періоді часу високих показників соціального, економічного, технічного стану підприємства. Мета сталого розвитку полягає в тому, щоб при задоволенні поточних потреб суб'єкта господарювання використовувалися поновлювані ресурси з урахуванням потреб майбутніх поколінь, а також мінімізувати шкідливі наслідки виробничої діяльності, зниженні парникового ефекту, зупинці глобального потепління, збереження екологічних ресурсів та забезпеченні умов, які дозволяють людям реалізувати свій максимальний потенціал [1].

Стійкість функціонування і розвитку підприємства залежить від наступних складових: стану національної економіки; впливу ринкових чинників: попиту та пропозиції на продукції чи послуги підприємства; загального ходу ринкових реформ і рівня стабільності економіки; уміння знайти власну нішу в ринку, що формується; вміння забезпечити конкурентоздатність продукції та послуг; організаційно-правової форми та віку підприємств; їх фінансового стану; рівня підготовки керівників, їх здатності до адаптації і нововведень; зацікавленості працівників у результатах праці; підвищити якісні параметри готової продукції та інших. Невід'ємною складовою є вдосконалення та розвиток інвестиційно-фінансової діяльності, спрямованої на розробку ефективної стратегії інвестиційного менеджменту, раціональний розподіл інвестиційних ресурсів, забезпечення досягнення запланованих обсягів прибутку по реалізованих реальних проектах тощо, що є запорукою забезпечення розвитку підприємства.

Важливими в сучасних умовах господарювання є інновації та ефективний менеджмент, який є особливою формою людського капіталу, фундаментом якого є використання інтелектуальних можливостей, винахідливості і обліку ризику в організації виробництва, він дозволяє здійснювати діяльність по координації та комбінуванню всіх інших факторів виробництва з метою створення благ та послуг [4]. Організаційно-управлінські фактори, що сприяють досягненню визначених цілей та стратегії розвитку підприємства складаються з:

вдосконалення рівня управління підприємством шляхом впровадження інформаційних технологій та використання програмних продуктів; вдосконалення організаційної структури та структури управління; покращення використання виробничого потенціалу; підвищення продуктивності праці; оптимізації складу працівників підприємств за кількістю та професіоналізмом; ефективне використання праці робітників, підвищення культури підприємства та його репутації; вдосконалення системи просування продукції та маркетингу.

В сучасних умовах підприємствам необхідно нарощувати свої конкурентні переваги, які вже є, та створювати нові, тому для досягнення стійкого розвитку підприємствам необхідно акцентувати увагу на системі управління якістю продукції та виробничих процесів, бо саме вони забезпечують нарощування конкурентних переваг, які є запорукою подальшого сталого розвитку та конкурентоздатності підприємства. Якість продукції є найефективнішим засобом задоволення вимог споживачів і одночасно з цим сприяє зниженню витрат виробництва. Забезпечення високої якості продукції обумовлює підвищення конкурентоспроможності для підтримки частки ринку на колишньому рівні або її збільшення; фокусування уваги на потреби споживача, повне і регулярне виконання всіх замовлень, максимальну оперативність і доступність поставок, щоб отримати популярність на світовому ринку в якості кращого постачальника; лідерство в освоєнні нової техніки і технології як бази для подальшого розвитку виробництва; досягнення більш високих позицій в своїй галузі діяльності [2].

В цілому можна констатувати, що сталий розвиток підприємств є результатом постійної взаємодії всіх суб'єктів економічних відносин в країні. Встановлені цілі в області економіки, соціальної сфери та покращення навколишнього середовища, а також у інших сферах, спрямовані на поліпшення загальної ситуації в країні. Сталого розвитку підприємство може досягти шляхом поетапного впровадження загальної культури стійкого розвитку, яка формується всіма зовнішніми чинниками впливу та внутрішніми можливостями суб'єкта господарювання. Держава, з свого боку, повинна забезпечити умови для активізації діяльності підприємств та створення системи довгострокових стимулів, що спонукають суб'єкти господарювання до ефективної діяльності та розвитку.

Література: 1. Алексеенко Н. В. Устойчивое развитие предприятия как фактор экономического роста региона./ Алексеенко Н. В.//Економіка і організація управління.-2008.-№3,С 59 2. Елецких С. Я Характеристика этапов процесса управления устойчивым развитием предприятия/ Елецких С. Я.// Экономика Крыма.-2011.-№ 1, С.-30. 3. Швец А. А., Швец М. Ю. и др. Факторы обеспечения устойчивого развития АПК/ Швец А. А., Швец М. Ю., Шлыков Е.С.// Проблемы региональной экономики. – 2009. - №10, С- 28. 4. Коряков А. Г. Экономическая устойчивость развития предприятий: классификация и ключевые факторы/ Коряков А. Г. //Экономика и Право.-2012.-№3, С.-4.

Камушева Ю.І.,

*студентка 4 курсу Государственного ВУЗ «НГУ»,
г.Днепропетровск, Украина*

ПІДґРУНТЯ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Характерними рисами або факторами сталого розвитку підприємства чи організації є: фінансова стабільність і позитивна динаміка у прибутковості, дохідності; наявність замовників, клієнтів чи споживачів продукції або послуг, тобто джерела доходів підприємства; комфортність праці, компетентність, соціальна захищеність у забезпеченні персоналу – тобто фактори, які створюють конкурентні переваги в результативності праці персоналу; позитивний вплив результатів діяльності на суспільну свідомість з точки зору охорони навколишнього середовища і споживання енергетичних ресурсів; позитивна оцінка методів і етики діяльності підприємства суспільством, персоналом і партнерами у бізнесі.

Кожне підприємство функціонує в фінансовому середовищі, тому обов'язковими умовами є фінансова стабільність підприємства та стійкість, що забезпечується фінансовим менеджментом даного підприємства

Стійкий стан промислового підприємства характеризується ритмічним випуском високоякісної продукції і високим попитом на неї, рівномірним ходом виробництва у всіх підрозділах, якісним матеріально-технічним і кадровим забезпеченням, задовільним